

New York Times Bestseller

CHARLAINE HARRIS

CAPCANĂ

MORTALĂ

*Viața lângă
un vampir*

LEDA

— Puteți să plecați, a continuat Victor, exagerând cu atitudinea nonșalantă. Dacă tot v-am dat veștile despre regența mea și mi-ați văzut frumosul club. A, mă gândesc să deschid un salon pentru tatuaje și, poate, un cabinet de avocatură, deși omul meu pentru postul acesta va trebui să studieze legile moderne. Și-a obținut licența în avocatură la Paris, prin secolul al nouăsprezecelea.

Dintr-odată, zâmbetul indulgent al lui Victor a pierit cu desăvârșire.

— Știți că, în calitate de regent, am dreptul să-mi deschid afaceri pe teritoriul oricărui șerif, nu? Toate încasările din noile cluburi vor ajunge direct la mine. Sper că veniturile tale nu vor avea prea mult de suferit, Eric.

— Nicidecum, a răspuns Eric. (Nu mi s-a părut că, în realitate, cuvântul ar fi avut vreo semnificație.) Suntem cu toții parte a moșiei voastre, stăpâne.

Dacă vocea lui ar fi fost o haină, ar fi fâlfâit în vânt, atât era de uscată și de seacă.

Ne-am ridicat, mai mult sau mai puțin simultan, și ne-am înclinat capetele spre Victor. El și-a fluturat mâna în semn că suntem liberi, după care s-a aplecat s-o sărute pe Mindy Simpson. Mark s-a înghesuit de cealaltă parte a vampirului și a început să-și frece nasul de umărul lui. Pam s-a dus până la Miriam Earnest și s-a aplecat spre ea, cuprinzând-o cu un braț și ajutând-o să se ridice. Cum s-a văzut pe picioare, susținută de Pam, Miriam nu s-a mai concentrat la altceva decât cum să ajungă până la ușă. Oricât de încetoșată i-ar fi fost mintea, ochii îi țipau.

Am părăsit clubul într-o tăcere mohorâtă (cel puțin, din punctul de vedere al conversațiilor dintre noi; muzica, pur și simplu, *nu voia să ne lase*), escortați de Luis și de Antonio. Cei doi frați au trecut de vânjoasa Ana Lyudmila și ne-au urmat până în parcare, fapt care m-a mirat.

În timp ce treceam, în șir indian, de primul rând de mașini, Eric s-a întors cu fața spre ei. Deloc întâmplător, voluminoasa Escalade se interpunea între privirea Anei Lyudmila și micul nostru grup.

— Voi doi aveți ceva să-mi spuneți? i-a întrebat, foarte încet. Și, ca și cum ar fi înțeles dintr-odată că ieșise din *Vampire's Kiss*, Miriam a scos un icnet și a început să plângă, iar Pam a cuprins-o în brațe.

— N-a fost ideea noastră, domnule șerif, i-a răspuns Antonio, cel mai scund dintre ei doi. Mușchii săi abdominali, lucioși, îi sclipeau în lumina din parcare.

— Noi îi suntem credincioși lui Felipe, adevăratul nostru rege, a continuat Luis; însă Victor nu e ușor de slujit. A fost o noapte neprielnică pentru noi, cea în care ne-au detașat în Louisiana, ca să trecem în serviciul lui. După ce au dispărut Bruno și Corinna, el n-a mai găsit pe altcineva care să le ia locul. Nici un locotenent puternic. Și călătorește permanent, încercând să fie cu ochii pe oricare colțișor din Louisiana, a adăugat Luis, clătînând din cap. Suntem surmenați rău. El ar trebui să se stabilească în New Orleans și să reclădească structurile vampirilor de-acolo. Nu să ne țină în pantalonași din piele care abia ne acoperă fundurile și să vă stoarcă de veniturile clubului dumneavoastră.

Înjumătățirea veniturilor disponibile nu înseamnă o politică economică bună, iar costurile de pornire au fost exagerate.

— Dacă încercați să mă ispitiți să-l trădez pe noul meu stăpân, aflați că n-ați nimerit la vampirul care trebuie, a replicat Eric, iar eu m-am silit să nu rămân cu gura căscată.

Mi se păruse că a sosit Crăciunul în plină lună iunie, când începuseră Luis și Antonio să-și dezvăluie nemulțumirile, însă în mod evident gândirea mea nu fusese îndeajuns de ocolită... iarăși.

— Pantalonii scurți din piele sunt îmbietori, în comparație cu cei negri din material sintetic pe care sunt obligată să-i port eu, a intervenit Pam.

O susținea pe Miriam, dar n-o privea, nici nu vorbea cu ea, ca și cum ar fi vrut ca toți ceilalți să uite de prezența fetei.

Lamentările cu privire la uniformă nu erau necaracteristice pentru ea, ci doar irelevante. Pam fusese totdeauna cât se poate de conștiincioasă cu îndatoririle ei. Antonio i-a adresat o privire încărcată de dezgustul așteptărilor înșelate.

— Știam că ești foarte aprigă, a bombănit el, după care și-a întors fața spre Eric. Iar dumneavoastră, foarte cutezător.

Cu aceasta, el și Luis ne-au întors spatele și au pornit cu pași mari înapoi, spre club.

Atunci, Pam și Eric s-au pus în mișcare în cea mai mare viteză, de parcă am fi avut un termen limită pentru părăsirea proprietății lui Victor.

Pam a luat-o pur și simplu pe sus pe Miriam și a gonit spre mașina lui Eric. El a deschis portiera din spate, iar Pam și-a urcat prietena, apoi s-a

strecurat lângă ea. Văzând că graba este tema serii, m-am cățarat pe scaunul din dreapta șoferului și mi-am pus centura fără vreo vorbă. Întorcând capul, mi-am dat seama că Miriam leșinase încă din clipa în care se văzuse la adăpost.

În timp ce automobilul ieșea din parcare, Pam a început să chicotească, iar Eric, să zâmbească larg. Eram prea uluită ca să-i pot întreba ce era atât de amuzant.

— Victor, pur și simplu, nu poate să se abțină, a comentat Pam. Atât circ cu sărmana mea Miriam!

— După care neprețuita ofertă din partea gemenilor cu pantalonași din piele!

— I-ai văzut fața lui Antonio? l-a întrebat Pam. Sinceră să fiu, nu m-am mai distrat în asemenea hal de când i-am arătat colții femeii care s-a plâns că nu-i place cu ce culoare mi-am zugrăvit casa!

— Asta o să le dea o temă de gândire, a încuviințat Eric, după care a întors capul spre mine, cu colții sclipindu-i. Bun moment, mi-a zis. Nu pot să cred că ne-au crezut în stare să înghițim momeala!

— Dar dacă Antonio și Luis erau sinceri? am întrebat. Dacă Victor o fi luat din sângele lui Miriam și o fi făcut-o să-i aparțină? am adăugat, răsucindu-mă pe scaun ca s-o privesc pe Pam.

În ochii ei am zărit ceva ce semăna a milă, ca și cum m-ar fi considerat o romantică incurabilă.

— N-ar fi putut, mi-a răspuns. A adus-o într-un loc public, ea are multe rude umane, și Victor știe sigur că l-aș omorî dacă ar face așa ceva.

— Nu și dacă te-ar omorî el pe tine, am precizat. Eric și Pam dădeau impresia că nu privesc cu același respect ca mine tacticile mortale ale lui

Victor. Păreau aproape nebunește de încrezuți. Și de ce sunteți atât de siguri, am insistat, că Antonio și Luis ar fi născocit totul doar ca să vă vadă cum reacționați?

— Dac-au crezut în ce-au spus, înseamnă că vor mai încerca să ne abordeze, mi-a replicat Eric, fără menajamente. Nu au altă posibilitate, dacă au încercat să-l ajute pe Felipe, și el i-a lăsat baltă. Bănuiesc că i-a lăsat. Ia spune-mi, iubito, care era problema cu băuturile?

— *Problema* era că pusese să fie frecate paharele pe dinăuntru cu sânge de zână, i-am explicat. Chelnerul, tipul cu ochi cenușii, mi-a dat pontul.

În clipa aceea, zâmbetele au dispărut de parcă cineva ar fi apăsât pe un comutator. Am trăit un moment de satisfacție lipsită de plăcere.

Sângele de zână, în stare pură, e otrăvitor pentru vampiri. Greu de spus ce-ar fi putut păți Pam sau Eric dac-ar fi băut din paharele acelea. Și ar fi gălgâit cât ar fi putut de repede, fiindcă mirosul era la fel de ademenitor ca al substanței veritabile.

În materie de tentativă de otrăvire, pot să spun că fusese una subtilă.

— Nu cred că o astfel de cantitate ne-ar fi făcut să ne comportăm necontrolat, a comentat Pam.

Totuși, nu părea prea convinsă. Eric a înălțat din sprâncenele lui blonde.

— A fost un experiment dictat de prevedere, a rostit el, gânditor. Era posibil ca noi să atacăm pe cineva din club sau chiar pe Sookie, din moment ce are filonul acela interesant de sânge de zână. În orice caz, ne-am fi făcut de râs în public. Poate

chiar am fi fost arestați. Ai făcut o treabă excelentă că ne-ai oprit, Sookie.

— Mai sunt și eu bună la ceva, am zis, reprimându-mi tresărirea de teamă la gândul că Eric și Pam ar fi putut sări asupra mea din cauza sângelui de zână.

— Iar tu ești *soția* lui Eric, a remarcat Pam, încetișor.

Eric a privit-o fix în oglinda retrovizoare.

Tăcerea așternută era atât de grea, că n-aveam cum s-o înlătur. Ciondăneala asta secretă dintre Pam și Eric era enervantă și deranjantă. Și acesta era eufemismul anului.

— Ai ceva să-mi spui? am întrebat-o, înfricoșată de răspuns.

Totuși, orice era de preferat în fața neștiinței.

— Eric a primit o scrisoare..., a început Pam și, până să-mi pot da seama că s-ar mișca, Eric se și răsucise, întinsese mâna pe deasupra spătarului și-o apucase de beregată.

Și, din moment ce el era la volan, am scos un scâncet de groază.

— Privește în față, Eric! Nu începeți iar să vă bateți, am exclamat. Uitați care-i treaba, mai bine dați-i înainte și povestiți-mi.

Cu mâna dreaptă, Eric o strângea încă pe Pam atât de tare, încât dac-ar fi fost genul de ființă care să respire, ar fi sufocat-o. Cu stânga manevra volanul; în scurt timp, ne-am oprit pe marginea drumului. Nu vedeam să vină vreo mașină din sensul opus, și nici din spate nu zăream vreo lumină de faruri. Nu-mi dădeam seama dacă izolarea în care ne aflam mă făcea să mă simt bine sau rău. Eric și-a

întors privirea spre vlăstarul său, cu ochii atât de strălucitori, încât practic aruncau scânteii.

— Pam, nu spui nimic, i-a atras atenția. E un ordin. Sookie, *las-o cum a picat*.

Aș fi putut să-i zic câteva. Aș fi putut să-i spun: „Eu nu-ți sunt vasală, și zic ce am de zis”; sau: „Naiba să te ia, lasă-mă să cobor!” După care să-l sun pe fratele meu, să vină după mine.

Totuși, am rămas tăcută.

Mi-e rușine să recunosc că, în momentul acela, mi-era frică de Eric, de vampirul acesta disperat și hotărât care o ataca pe cea mai bună prietenă a sa doar pentru că nu voia ca eu să aflu... ceva. Prin legătura pe care o aveam cu el, am recepționat un amestec confuz de emoții negative: teamă, mânie, hotărâre neclintită, frustrare.

— Du-mă acasă, i-am cerut.

Și, ca un ecou sinistru, inerta Miriam a șoptit:

— Du-mă acasă...

După o așteptare prelungită, Eric i-a dat drumul din strânsoare lui Pam, care s-a prăbușit pe banchetă ca un sac cu orez. Apoi, a cuprins-o protector pe Miriam. În tăcerea aceea glacială, Eric m-a condus acasă. Nu s-a mai pomenit nimic despre partida de sex planificată după această seară de „distracție”. Eu mai degrabă aș fi făcut sex cu Luis și cu Antonio. Sau cu Pam. Mi-am luat rămas-bun de la Pam și Miriam și m-am îndreptat spre casă fără să mai privesc înapoi.

Bănuiesc că Eric, Pam și Miriam s-au întors împreună în Shreveport, și cred că la un moment dat el i-a permis lui Pam să vorbească din nou, dar nu știu precis.

N-am putut să dorm după ce m-am spălat pe față și mi-am atârnat frumoasa rochie pe umeraș. Speram c-o s-o pot îmbrăca pentru o seară mai plăcută, cândva, în viitor. Mă întrebam dacă Eric ar fi traversat seara cu tot atâta sânge rece dacă eu aș fi fost cea capturată și drogată de Victor, și lăsată pe bancheta aceea, astfel încât toată lumea să caște gura la mine.

Și mă mai tulbura un lucru. Iată ce l-aș fi întrebat pe Eric, dacă nu s-ar fi jucat de-a dictatorul. Aș fi zis: „De unde-o fi avut Victor sângele de zână?”

Asta l-aș fi întrebat.

„O serie în același timp agreabilă și diabolică...
și din ce în ce mai captivantă!”

– *The Dallas Morning News*

CAPCANĂ MORTALĂ

Cu talentul ei special de a da mereu de necazuri, Sookie este martoră la un atentat comis asupra barului în care lucrează, Merlotte's. Bănuielile se îndreaptă imediat spre anti-terianthropii din zonă, însă Sookie suspectează altceva și, împreună cu Sam, încearcă să descopere vinovatul... precum și mobilul atacului.

Dar lucrurile se complică. Deși nu este capabilă să „citească” în mintea vampirilor, Sookie îi cunoaște bine pe iubitul său, Eric Northman, și pe „fiica” lui, Pam, și își dă seama că aceștia complotază împotriva actualului lor stăpân. Treptat, și Sookie este atrasă în această luptă... care se dovedește a fi mult mai grea decât ar fi crezut. Prinsă încă o dată în vârtejul intrigilor din lumea vampirilor, Sookie află că este doar un pion, la fel ca oricare alt om obișnuit... și că pe tabla de joc a apărut o nouă regină...

„Amestecul de stiluri este încântător, o combinație de elemente din romanele de dragoste, mister și groază.”

– *Milwaukee Journal Sentinel*

VOLUMUL 11 DIN *VAMPIRII SUDULUI*,
SERIE CARE STĂ LA BAZA SERIALULUI TRUEBLOOD,
O PRODUCȚIE ORIGINALĂ HBO

LEDA, imprint al
GRUPULUI EDITORIAL CORINT

www.ledabooks.ro

ISBN: 978-973-102-320-5

9 789731 023205

www.grupulcorint.ro